

PRINAŠANJE DAROV

V prvih stoletjih so ljudje pri darovanju v procesiji prinašali darove, ki so bili namenjeni revežem, opremljenosti cerkve in vzdrževanju duhovščine. Po drugi strani pa je potekalo slovesno prinašanje darov za evharistijo, ko so k oltarni mizi prinesli kruh in vino. Ob posebnih slovesnostih še dandanašnji verniki prinesejo k oltarju kruh in vino in duhovnik takrat izreče spremljevalne molitve nad kruhom in vinom. Te molitve, ki izvirajo iz judovske liturgije nam pomagajo spoznati smisel prinašanja teh darov, to je zahvalo za sadove zemlje –žito in sadove vinske trte- vino, oziroma zahvalo za vse, kar nam Bog podarja.

Ljudje s hvaležnostjo sprejemamo darove stvarstva, ki so tudi delo človeških rok. Torej so znamenje našega življenja in predanosti. Ob prinašanju evharističnih darov k oltarni mizi vsak vernik v mislih prinese na oltar sam sebe, svoje življenje in svoj svet.

Tako pojemo tudi v darovanjski pesmi:« Oče večni, na oltar tebi smo prinesli v dar: kruh in vino in življenje, naše delo in trpljenje.....